

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1999-2000

16 DÉCEMBRE 1999

Projet de loi portant des dispositions sociales et diverses

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. THISSEN

Art. 122

Dans l'article 5, § 2bis, proposé, remplacer les mots «L'État prend 0% de l'aide sociale» par les mots «L'État peut, par décision motivée, après avoir entendu le CPAS concerné, décider de prendre en charge 0% de l'aide sociale».

Justification

C'est un principe établi qu'il n'y a pas de sanction sans faute. Il appartient donc à l'organe qui prend la sanction d'établir qu'une faute a été commise. Le CPAS doit également avoir eu la possibilité de contester les faits qui lui sont reprochés.

Voir:

Documents du Sénat:

2-229 - 1999/2000:

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1999-2000

16 DECEMBER 1999

Wetsontwerp houdende sociale en diverse bepalingen

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER THISSEN

Art. 122

In het voorgestelde artikel 5, § 2bis, de woorden «neemt de Staat 0% van de maatschappelijke dienstverlening ten laste» vervangen door de woorden «kan de Staat bij gemotiveerde beslissing en na het betrokken OCMW te hebben gehoord, beslissen om 0% van de maatschappelijke dienstverlening ten laste te nemen».

Verantwoording

Het principe «geen sanctie zonder fout» is algemeen aanvaard. Het is dus de taak van het orgaan dat een sanctie neemt om te bewijzen dat er een fout is gemaakt. Het betrokken OCMW moet ook de mogelijkheid hebben die feiten die hem ten laste worden gelegd, te betwisten.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-229 - 1999/2000:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nº 2 DE M. THISSEN

Art. 122

Dans l'article 5, § 2bis, proposé, remplacer les mots «lorsqu'un membre ou un membre du personnel du centre concerné» par les mots «lorsque le centre concerné».

Justification

La rédaction actuelle de cet article laisse entendre que des personnes, qui ne seraient pas valablement mandatées par le centre, pourraient, par leurs propos ou actes, engager la responsabilité du CPAS.

Nº 3 DE M. THISSEN

Art. 122

Dans l'article 5, § 2bis, proposé, supprimer les mots «ou de la commune concernée».

Justification

Il est inacceptable que des propos ou actes de la commune engagent la responsabilité du CPAS.

Ces deux entités sont, en effet, des personnalités juridiques distinctes.

Le CPAS n'exerce aucune autorité sur la commune; il ne peut donc être tenu pour «responsable» des fautes de la commune.

Nº 4 DE M. THISSEN

Art. 122

Dans l'article 5, § 2bis, proposé, supprimer les mots «ou d'une autre manière».

Justification

Cette formulation laisse toute liberté à l'État d'interpréter, comme il l'entend, les circonstances qui peuvent l'amener à réduire à 0% son remboursement. C'est inacceptable et abusif.

Nº 5 DE M. THISSEN

Art. 5

Supprimer le 1° de l'article 51, § 2, alinéa 4, proposé.

Justification

L'article 51, § 2, alinéa 4, 1°, prévoit dans sa mouture actuelle une réduction automatique et applicable immédiatement des

Nr. 2 VAN DE HEER THISSEN

Art. 122

In het voorgestelde artikel 5, § 2bis, de woorden «wanneer een lid of een personeelslid van het centrum» vervangen door de woorden «wanneer het betrokken centrum».

Verantwoording

De huidige redactie van de tekst laat veronderstellen dat personen die niet geldig gemanageerd zijn door het centrum, door hun woorden of handelingen toch verantwoordelijkheid voor het OCMW kunnen dragen.

Nr. 3 VAN DE HEER THISSEN

Art. 122

In het voorgestelde artikel 5, § 2bis, de woorden «of de betrokken gemeente» doen vervallen.

Verantwoording

Het is onaanvaardbaar dat het OCMW verantwoordelijk gesteld wordt voor woorden of handelingen van de gemeente.

De twee entiteiten hebben immers een aparte rechtspersoonlijkheid.

Het OCMW oefent geen enkel toezicht uit op de gemeente en kan dan ook niet «verantwoordelijk» worden gesteld voor fouten van de gemeente.

Nr. 4 VAN DE HEER THISSEN

Art. 122

In het voorgestelde artikel 5, § 2bis, de woorden «of anderszins» doen vervallen.

Verantwoording

Deze formule laat aan de Staat alle mogelijke vrijheid om op zijn manier de omstandigheden te interpreteren die kunnen leiden tot het verminderen van de terugbetaling tot 0%. Dit is onaanvaardbaar en misleidend.

Nr. 5 VAN DE HEER THISSEN

Art. 5

Het 1° van het voorgestelde artikel 51, § 2, vierde lid, doen vervallen.

Verantwoording

In zijn huidige vorm voorziet artikel 51, § 2, vierde lid, 1°, in een automatische en onmiddellijk toepasselijke vermindering van de

honoraires, prix ou autres montants et des tarifs de remboursement pour les prestations ou groupes de prestations qui sont à l'origine du dépassement ou du risque de dépassement significatif de l'objectif budgétaire annuel partiel».

Si on augmente encore les possibilités de révision, sans fixer de balises en parlant de «risque de dépassement budgétaire partiel», la loi augmente l'insécurité, même pour ceux qui font de réels efforts.

René THISSEN.

Nº 6 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 5

Compléter l'article 51, § 2, alinéa 4, 1°, par la phrase suivante :

«*Cette réduction automatique ne peut s'appliquer si le dépassement significatif ou le risque de dépassement significatif est constaté par la Commission de contrôle budgétaire sur la base des nouvelles estimations pour l'année en cours, même si ces dernières sont plus élevées que l'objectif budgétaire potentiel de l'année, majoré de 3,5 %.*»

Justification

Le présent amendement tend à éviter qu'une correction automatique soit appliquée à la suite de l'évaluation des dépenses pour l'année en cours, influencée seulement par les dépenses du dernier trimestre. Une telle période est en effet trop courte pour savoir si le dépassement constaté est fortuit ou structurel.

Nº 7 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 51, § 2, proposé, remplacer les mots «Conseil général» par les mots «Comité de l'assurance».

Justification

Compte tenu de la technicité des mesures, le Comité de l'assurance est mieux placé pour proposer les mesures de correction.

Nº 8 DE MME van KESSEL ET CONSORTS (subsidiaire à l'amendement n° 7)

Art. 5

Dans l'article 51, § 2, proposé, après les mots «de la Commission de contrôle budgétaire», insérer les mots «et du Comité de l'assurance».

honoraria, prijzen of andere bedragen en van de vergoedingstarieven voor de verstrekkingen of groepen van verstrekkingen die aan de oorsprong liggen van de beduidende overschrijding of van het risico op beduidende overschrijding van de partiële jaarlijkse begrotingsdoelstelling».

Als het aantal correctiemogelijkheden nog wordt uitgebreid zonder dat beperkingen worden ingebouwd met betrekking tot «het risico op overschrijding van de partiële jaarlijkse begrotingsdoelstelling», verhoogt de wet de onzekerheid, zelfs voor degenen die trachten het aantal voorschriften te beperken.

Nr. 6 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 5

Het voorgestelde artikel 51, § 2, vierde lid, 1°, aanvullen als volgt:

Deze automatische vermindering kan niet worden doorgevoerd indien de beduidende overschrijding of het risico op beduidende overschrijding vastgesteld is door de Commissie voor Begrotingscontrole op basis van de nieuwe ramingen voor het lopende jaar, zelfs indien deze laatst hoger zijn dan de potentiële begrotingsdoelstelling voor het jaar: verhoogd met 3,5 %.

Verantwoording

Dit artikel wil vermijden dat een automatische correctie zou worden toegepast tengevolge van een raming van de uitgaven voor het lopende jaar, enkel beïnvloed door de uitgavencijfers van het voorbije trimester. Zo'n periode is immers te kort om te weten of de vastgestelde overschrijding toevallig dan wel structureel is.

Nr. 7 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 51, § 2, de woorden «de Algemene Raad» vervangen door de woorden «het Verzekeringscomité».

Verantwoording

Het Verzekeringscomité is beter geplaatst om de correctiemaatregelen voor te stellen, gelet op het technische karakter van deze maatregelen.

Nr. 8 VAN MEVROUW van KESSEL C.S. (subsidiair op amendement nr. 7)

Art. 5

In het voorgestelde artikel 51, § 2, tussen de woorden «de Commissie voor Begrotingscontrole» en de woorden «. De door de Algemene Raad», de woorden «en van het Verzekeringscomité» invoegen.

Justification	Verantwoording
<p>Dans le cadre de la procédure budgétaire, c'est essentiellement le Comité de l'assurance qui est chargé de la scission de l'objectif budgétaire global en objectifs budgétaires partiels ainsi que de veiller au respect de ces objectifs partiels par les commissions de conventions ou d'accords.</p> <p>Il est dès lors logique que le Comité de l'assurance soit également associé à la décision sur la nature et l'ampleur de la réduction automatique des honoraires, prix ou autres montants ainsi que des tarifs de remboursement.</p>	<p>In heel de begrotingsprocedure is vooral het Verzekeringscomité belast met de verdeling van het globaal begrotingsobjectief in partiële begrotingsobjectieven, en met het waken over de naleving door de akkoorden- en conventiecommissies van deze partiële begrotingsobjectieven.</p> <p>Het is dan ook logisch dat het Verzekeringscomité mee betrokken is bij de beslissing over de aard en de hoegroothed van de automatische vermindering van de honoraria, prijzen of andere bedragen of van de vergoedingstarieven.</p>
Nº 9 DE MME van KESSEL ET CONSORTS	Nr. 9 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.
Art. 5bis (nouveau)	Art. 5bis (nieuw)
Insérer un article 5bis (nouveau), libellé comme suit:	Een artikel 5bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:
<p>«Art. 5bis. — L'article 51, § 3, de la même loi est complété par l'alinéa suivant:</p> <p>«L'application des mesures de correction visées à l'article 51, §§ 2 et 3, ne peut entraîner d'augmentation de la quote-part personnelle du bénéficiaire.»</p>	<p>«Art. 5bis. — Artikel 51, § 3, van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:</p> <p>«Het nemen van correctiemaatregelen, zoals bedoeld in artikel 51, §§ 2 en 3, mag niet leiden tot een verhoging van het persoonlijk aandeel van de rechthebbende.»</p>
<p>Justification</p> <p>L'application des mesures de correction en cas de dépassement significatif ou de risque de dépassement significatif de l'objectif budgétaire annuel partiel ne peut être répercutée sur le patient ni entraîner d'augmentation de la quote-part personnelle du bénéficiaire.</p>	<p>Verantwoording</p> <p>De correctiemaatregelen genomen ingeval van een beduidende overschrijding of risico op beduidende overschrijding van de partiële jaarlijkse begrotingsdoelstelling mag niet afgewenteld worden op de patiënt en mag niet leiden tot een verhoging van het persoonlijk aandeel van de rechthebbende.</p>
Nº 10 DE MME van KESSEL ET CONSORTS	Nr. 10 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.
Art. 54bis	Art. 54bis
Insérer un article 54bis (nouveau), libellé comme suit:	Een artikel 54bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:
<p>«Art. 54bis. — L'article 16, § 2, de la même loi est remplacé par la disposition suivante:</p> <p>«§ 2. Le Conseil général établit annuellement un rapport circonstancié sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays.</p> <p>Ce rapport comprend une évaluation des éventuelles distorsions injustifiées et des propositions visant à les corriger.</p> <p>Le rapport est transmis en même temps que l'avis du Comité de l'assurance et de la Commission du contrôle budgétaire au gouvernement et au parlement.»</p>	<p>«Art. 54bis. — Artikel 16, § 2, van dezelfde wet, wordt vervangen door de volgende bepaling:</p> <p>«§ 2. De Algemene Raad stelt jaarlijks een omstandig rapport op over de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land.</p> <p>Dit rapport omvat een evaluatie van de eventuele ongerechtvaardigde verschillen en voorstellen tot wegwerking ervan.</p> <p>Het rapport wordt, samen met het advies van het Verzekeringscomité en van de commissie voor Begrotingscontrole overgemaakt aan de regering en aan het Parlement.»</p>

Justification

Conformément à l'article 16, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, le Conseil général transmet annuellement au gouvernement un rapport circonstancié sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays. Ce rapport comprend une évaluation des éventuelles distorsions injustifiées et des propositions visant à les corriger.

Conformément à cette disposition, instaurée par la loi du 15 février 1993, trois rapports dits «Jadot» ont jusqu'ici été rédigés et un quatrième est en préparation. Ces rapports montrent chaque fois qu'il existe en Belgique de grandes différences dans le comportement médical en fonction tant des régions et des provinces que des arrondissements, même situés dans une même région. Un certain nombre de techniques de financement ont toutefois permis d'apporter des corrections à ces distorsions. Citons, par exemple, le financement forfaitaire accru de la biologie clinique et de l'imagerie médicale. Force est toutefois de constater qu'il est difficile de mesurer leur incidence sur les différents flux financiers.

On ne peut que se réjouir de la rédaction annuelle d'un rapport sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays. Le rapport confirme la nécessité de disposer d'un système précis de collecte et de traitement de données. Toutefois, l'objet du rapport doit, à cet effet, être étendu. L'objectif ne peut être de collecter chaque année des données sur l'application de l'assurance soins de santé dans tout le pays, sans en tirer les conclusions qui s'imposent. La loi dispose que le rapport doit comprendre, outre une étude circonstanciée sur l'application uniforme de la législation, une évaluation des éventuelles distorsions injustifiées et des propositions visant à les corriger. Or, cette évaluation est absente des derniers rapports.

Les amendements présentés visent à remédier à cette situation. Les informations et données collectées doivent être utilisées. Il faut que les éventuelles distorsions injustifiées puissent être corrigées. C'est pourquoi les amendements prévoient de joindre au rapport un avis de la Commission de contrôle budgétaire (incidence budgétaire) et du Comité de l'assurance (incidence technique en matière d'assurance), le tout devant être transmis au gouvernement et au parlement. Il est également prévu d'associer ultérieurement les commissions de conventions ou d'accords concernées à l'élaboration des propositions visant à corriger les éventuelles distorsions injustifiées et au suivi de ces propositions.

Nº 11 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 54ter (nieuw)

Insérer un article 54ter (nouveau), libellé comme suit:

«Art. 54ter. — L'article 18 de la même loi est complété par l'alinéa suivant:

«La commission est chargée de donner des avis au Conseil général sur le rapport sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays, visé à l'article 16, § 2.»

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 10.

Verantwoording

Overeenkomstig artikel 16, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, zendt de Algemene Raad jaarlijks aan de regering een omstandig rapport over de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land. Dit rapport omvat een evaluatie van de eventueel ongerechtvaardigde verschillen en voorstellen tot wegwerking ervan.

Deze bepaling, ingevoerd door de wet van 15 februari 1993, heeft tot nog toe 3 zogenaamde rapporten «Jadot» opgeleverd; een vierde is in aantocht. Hieruit blijkt telkens dat in België een grote variëteit bestaat in het medisch handelen, zowel tussen regio's, provincies als tussen arrondissementen, zelfs binnen eenzelfde regio gesitueerd. Een aantal financieringstechnieken zijn er evenwel in geslaagd correcties aan te brengen. Denken we bijvoorbeeld aan de toenemende forfaitaire financiering in de klinische biologie en de medische beeldvorming. Evenwel blijft de vaststelling dat de effecten moeilijk meetbaar zijn op de verschillende financiële stromen.

Het jaarlijks opstellen van een rapport over de eenvormige toepassing in heel het land, kan enkel toegejuicht worden. Het rapport bevestigt de noodzaak van accurate gegevensverzameling en -verwerking. Maar hiertoe mag het opzet van het rapport niet beperkt blijven. Het kan niet de bedoeling zijn om elk jaar gegevens in te zamelen over de toepassing van de ziekteverzekering in ganz België, zonder daar de juiste gevolgen aan te verbinden. De wet bepaalt dat het rapport naast een omstandig onderzoek over de eenvormige toepassing van de wetgeving, eveneens een evaluatie moet omvatten van de eventueel ongerechtvaardigde verschillen en voorstellen tot wegwerking ervan. In de jongste rapporten onbreekt dit laatste aspect evenwel.

Deze amendementen willen hieraan tegemoetkomen. Met de ingezamelde informatie en gegevens moet verder gewerkt worden. De eventuele ongerechtvaardigde verschillen moeten weggewerkt kunnen worden. Daarom voorzien deze amendementen in een advies van de commissie voor Begrotingscontrole (budgettaire weerslag) alsook van het Verzekeringscomité (verzekeringstechnische weerslag), waarna het rapport aan de regering en aan het parlement wordt voorgelegd. Vervolgens dienen ook de betrokken akkoorden- en overeenkomstcommissies betrokken te worden om de voorstellen tot wegwerking van eventuele ongerechtvaardigde verschillen verder uit te werken en er het gepaste gevolg aan te geven.

Nr. 11 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 54ter (nieuw)

Een artikel 54ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 54ter. — Artikel 18 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«De commissie is ermee belast aan de Algemene Raad haar advies te geven aangaande het rapport over de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land, zoals bedoeld in artikel 16, § 2.»

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 10.

Nº 12 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 54*quater* (nieuw)**Insérer un article 54*quater* (nouveau), libellé comme suit:**

«Art. 54*quater*. — L'article 22 de la même loi est complété par un 17°, rédigé comme suit:

«17° donne des avis au Conseil général sur le rapport sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays, visé à l'article 16, § 2, et transmet les propositions contenues dans ce rapport en vue de corriger les éventuelles distorsions injustifiées aux commissions de conventions ou d'accords, afin qu'elles les mettent en œuvre.»

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 10.

Nº 13 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 96

Dans l'article 156, § 3, proposé au 6° de cet article, remplacer les mots «Le ministère et l'Institut» et les mots «au ministère ou à l'Institut» respectivement par les mots «Le ministère, l'Institut et les communautés» et les mots «au ministère, à l'Institut ou aux communautés».

Justification

Étant donné que les communautés interrogent actuellement les hôpitaux car elles n'ont pas accès aux données collectées par l'Institut et le ministère, il paraît souhaitable d'ajouter les communautés dans la disposition en projet, afin d'éviter que les hôpitaux ne doivent collecter et transmettre deux fois les mêmes données. Qui plus est, les communautés peuvent transmettre des données intéressantes concernant la politique hospitalière, puisqu'elles sont compétentes pour l'agrément des services hospitaliers.

Nº 14 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 97

Dans l'article 46, § 1er, 7°, proposé, insérer au début les mots «dans la mesure où le juge compétent l'autorise à l'issue d'une procédure établie».

Justification

Dans sa rédaction actuelle, la loi en projet prévoit un mécanisme automatique: lorsque l'inspection a émis un avertissement, l'employeur perd immédiatement son immunité contre les actions en indemnisation.

Nous nous rallions tout à fait à l'idée qu'un employeur qui commet intentionnellement des fautes graves dans le domaine de la sécurité du travail, doit pouvoir être déclaré responsable de celles-ci. La mise en œuvre de ce principe peut toutefois générer

Nr. 12 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 54*quater* (nieuw)**Een artikel 54*quater* (nieuw) invoegen, luidend als volgt:**

«Art. 54*quater*. — Artikel 22 van dezelfde wet wordt aangevuld met een 17°, luidend als volgt:

«17° geeft advies aan de Algemene Raad aangaande het rapport over de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land, zoals bedoeld bij artikel 16, § 2, en bezorgt de overeenkomsten- en akkoordendocommissies de in dit rapport gemaakte voorstellen tot wegeverking van de eventuele ongerechtvaardigde verschillen, teneinde deze voorstellen uit te werken.»

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 10.

Nr. 13 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 96

In artikel 156, § 3 voorgesteld in het 6° van dit artikel, de woorden «Het ministerie en het instituut» en de woorden «het ministerie of het instituut» respectievelijk vervangen door de woorden «Het ministerie, het instituut en de gemeenschappen» en de woorden «het ministerie, het instituut of de gemeenschappen».

Verantwoording

Gezien momenteel ook de gemeenschappen de ziekenhuizen bevragen omdat ze geen toegang hebben tot de gegevens vermeld door het instituut en het ministerie, lijkt het zinvol deze toe te voegen en dit om te vermijden dat de ziekenhuizen tweemaal dezelfde gegevens moeten verzamelen en bezorgen. Bovendien kunnen de gemeenschappen zelf nuttige beleidsgegevens aanreiken in verband met het ziekenhuisbeleid, vermits zij bevoegd zijn voor de erkenning van de ziekenhuisdiensten.

Nr. 14 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 97

In het voorgestelde artikel 46, § 1, 7°, vooraan de woorden «voor zover de bevoegde rechter in een vastgestelde procedure dit aanvaardt» invoegen.

Verantwoording

De huidige redactie van het ontwerp voorziet in een automatisme: de immuniteit van de werkgever inzake de aanspraken tot schadeloosstelling wordt onmiddellijk opgeheven wanneer er door de inspectie een waarschuwing is gegeven.

Wij staan volledig achter de idee dat een werkgever die bewust zware fouten maakt op de arbeidsveiligheid daarvoor aansprakelijk moet kunnen worden gesteld. De uitvoering van dit idee kan echter tot rechtsonzekerheid aanleiding geven. Indien iemand van

une insécurité juridique. Si un fonctionnaire de l'inspection constate des fautes et prescrit des remèdes, cela ne signifie pas que l'entrepreneur en question est d'accord et que ces fautes ont en effet été commises. L'inspecteur ne fait, en effet, qu'un certain nombre de constatations, qui peuvent toujours être contestées ultérieurement par l'employeur devant un tribunal.

Il importe que le juge ait la possibilité de prendre position en la matière. L'employeur aura alors eu la possibilité d'exposer ses moyens de défense. Cela revient à mettre un filtre et un frein supplémentaires à des demandes d'indemnisation qui sont parfois très élevées.

La sanction de la responsabilité civile est, en effet, si lourde qu'elle est rendue tout à fait tributaire de la bonne volonté de l'inspecteur. Le risque que l'assureur de la responsabilité civile se retourne contre son assuré est en effet très grand dans un tel cas, étant donné qu'il pourrait soutenir que le fait de ne pas respecter à ce point les prescriptions constitue en quelque sorte un risque non assurable. Il s'ensuivrait que l'employeur devrait assez rapidement supporter lui-même des frais qui peuvent facilement s'élever à plusieurs millions de francs. Il faut dès lors que l'employeur ait la possibilité d'avancer ses arguments avant qu'une telle décision puisse être prise, de sorte que l'arbitraire des inspecteurs puisse être exclu.

de inspectie fouten vaststelt en remedies voorschrijft, wil dit niet betekenen dat de ondernemer hiermee akkoord gaat en dat deze fouten inderdaad gemaakt zijn. De inspecteur doet immers enkel een aantal vaststellingen die door de werkgever later steeds voor een rechbank kunnen worden bewist.

Het is aangewezen dat de rechter in dit verband een standpunt moet kunnen innemen. Op dat moment is immers de werkgever in de mogelijkheid geweest om zijn verweermiddelen naar voor te brengen. Dit komt dan neer op een bijkomende filter en buffer in verband met de soms hoog oplopende aanspraken tot schadevergoeding.

De sanctie van de burgerlijke aansprakelijkheid is immers zo zwaar dat dit volledig afhankelijk gemaakt wordt van de goodwill van de inspecteur. De kans dat de burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering zich tegen zijn verzekeringnemer zal keren is in dergelijk geval immers groot daar ze de stelling kan hanteren dat het in die mate niet naleven van de voorschriften als het ware een niet te verzekeren risico is. Dit zou tot gevolg hebben dat de ondernemer vrij snel moet opdraaien voor de kosten die makkelijk tot tientallen miljoenen Belgische frank kunnen oplopen. Het is dan ook noodzakelijk dat vooraleer zulke beslissing kan worden genomen, de werkgever de mogelijkheid geboden wordt om zijn tegenargumenten aan te brengen waardoor de willekeur van de inspecteurs kan worden gestopt.

Ingrid van KESSEL.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Reginald MOREELS.

Nº 15 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 107

Supprimer cet article.

Justification

L'article 107 du projet vise à modifier déjà la loi du 4 mai 1999 visant à améliorer le statut pécuniaire et social des mandataires locaux.

Cette loi augmente les traitements des mandataires exécutifs locaux, mais exclut la péréquation intégrale des pensions. En ce qui concerne les pensions de retraite et de survie, on a en effet élaboré un compromis en vertu duquel les pensions qui prendront cours à partir du 1er janvier 2001 (et qui seront donc demandées au plus tôt en décembre 2000) seront calculées sur la base des nouvelles échelles barémiques, plus favorables. Le gouvernement estime que le texte actuel aboutit à des différences de traitement injustifiables. L'article 107 du projet vise à remédier à cette situation, mais, ainsi que le Conseil d'État le constate également dans son avis, il subsiste une inégalité du fait de la suppression totale de la péréquation. On agraverait même cette inégalité, étant donné que le texte actuel de la loi, que l'article 107 propose de supprimer, prévoit au moins une période transitoire pour les mandataires exécutifs actuels qui ont lutté pour l'amélioration de leur statut, mais qui souhaitent prendre leur retraite après 2001 et faire place aux jeunes. S'ils ne pourraient plus bénéficier des traitements plus élevés, ces mandataires plus âgés pourraient, en revanche, bénéficier d'une pension plus élevée. L'article 107 du projet leur ferme désormais cette perspective et accentuera encore à l'avenir les inégalités entre les mandataires pensionnés.

Art. 107

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Het voorgestelde artikel 107 wil de recente wet van 4 mei 1999 tot verbetering van de bezoldigingsregeling en van het sociaal statuut van de lokale verkozenen reeds wijzigen.

Deze wet voorziet namelijk in hogere weddenschalen voor lokale uitvoerende mandatarissen, maar sluit een volledige perequatie van de pensioenen uit. Wat de pensioenen en overlevingspensioenen betreft, werd namelijk een compromis uitgewerkt waarbij de pensioenen die ingaan vanaf 1 januari 2001 (en dus ten vroegste in december 2000 worden aangevraagd), worden berekend op basis van de nieuwe, gunstigere weddenschalen. De regeling is van oordeel dat de huidige tekst tot een verschil in behandeling leidt die op generlei wijze te verantwoorden is. Het voorgestelde artikel 107 wil dit bestrijden, maar zoals de Raad van State in haar advies ook vaststelt, blijft er een ongelijkheid bestaan doordat de perequatie nu helemaal wordt afgeschaft. De ongelijkheid wordt zelfs groter. De bestaande wettekst, die het voorgestelde artikel 107 nu wil ondergraven, bevatte namelijk tenminste nog een overgang voor de huidige uitvoerende mandatarissen die mee gestreden hebben voor een verbetering van hun statuut, maar die vanaf 2001 op pensioen wensen te gaan en plaats willen maken voor jongeren. Deze oudere mandatarissen zouden dan niet meer van de hogere wedden, maar dan wel van een hoger pensioen kunnen genieten. Door het voorgestelde artikel 107 wordt dit onmogelijk en wordt de ongelijkheid tussen de gepensioneerde mandatarissen in de toekomst nog groter.

Ingrid van KESSEL.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Reginald MOREELS.
Ludwig CALUWÉ.

Nº 16 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 129bis (nouveau)

Insérer un article 129bis(nouveau), libellé comme suit:

«Art. 129bis. — À l'article 1er de l'arrêté royal n° 286 du 31 mars 1984 portant des mesures en vue d'améliorer la perception des cotisations de sécurité sociale et de solidarité dues par des personnes morales de droit public, les alinéas 2 et 3 sont remplacés par les alinéas suivants :

«Ce prélèvement est effectué d'office par le ministère des Finances à la demande de l'Office national de sécurité sociale lorsque l'administration concernée n'a pas, dans un délai de trois mois, donné suite à la lettre recommandée qui la mettait en demeure de payer les cotisations arriérées. Les sommes ainsi prélevées sont transmises par le ministère à l'office national dans un délai de trente jours.»

Justification

Il ressort du dernier rapport de l'ONSS (1997) ainsi que de certains articles parus récemment dans la presse que plusieurs personnes de droit public ont un retard considérable en ce qui concerne le paiement des cotisations de sécurité sociale. Cette situation appelle une intervention rapide et efficace. C'est la raison pour laquelle il est proposé d'adapter les instruments légaux disponibles afin de permettre un prélèvement rapide des sommes dues. Le mécanisme retenu est celui d'une forme adaptée de compensation de dettes, par laquelle des moyens qui doivent être versés par le Trésor aux autorités sont prélevés d'office. Ce mécanisme est comparable, jusqu'à un certain point, à la correction automatique que le projet prévoit d'instaurer dans l'assurance maladie (article 5) en cas de dépassement des objectifs budgétaires. On évitera ainsi que le mécanisme de solidarité qui prévaut dans la sécurité sociale ne soit vidé de sa substance.

Nr. 16 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 129bis (nieuw)

Een artikel 129bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 129bis. — In artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 286 van 31 maart 1984 houdende maatregelen om een betere inning te verzekeren van de sociale zekerheidsbijdragen en de solidariteitsbijdragen verschuldigd door publiekrechtelijke rechtspersonen, worden het tweede en derde lid vervangen als volgt:

«Deze afhouding wordt ambtshalve verricht door het ministerie van Financiën op verzoek van de Rijksdienst voor sociale zekerheid nadat het betrokken bestuur geen gevolg heeft gegeven binnen een periode van drie maanden aan het aangetekend schrijven waarbij het werd aangemaand om de achterstallige bijdragen te betalen. De betrokken sommen worden binnen een periode van dertig dagen door het ministerie aan de rijksdienst overgemaakt.»

Verantwoording

Uit het jongste jaarsverslag van de RSZ (1997) en uit recente persberichten blijkt dat verschillende publiekrechtelijke rechtspersonen aanzienlijke achterstand hebben bij de betaling van socialezekerheidsbijdragen. Het is wenselijk dat hierbij snel en efficiënt wordt opgetreden. Om die reden wordt het bestaande wettelijk instrumentarium aangepast teneinde een spoedige invordering te bereiken. Hier toe wordt een aangepaste vorm van schuldbegeling ingevoerd. Deze bestaat in een ambtshalve afhouding van middelen die vanuit de Schatkist aan overheden moeten worden gestort. In zekere zin is dit analoog met de automatische correctie die in de ziekteverzekering wordt voorgesteld in geval van overschrijding van de begrotingsdoelstellingen. Ten slotte wordt op deze wijze vermeden dat het solidariteitsmechanisme in het kader van de sociale zekerheid wordt ondermijnd.

Ingrid van KESSEL.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Reginal MOREELS.

Nº 17 DE MME van KESSEL ET CONSORTS

Art. 137bis (nouveau)

Insérer un article 137bis(nouveau), libellé comme suit:

«Art. 137bis. — L'article 107, § 4, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés est complété par l'alinéa suivant :

«Les fonds attribués en vertu de l'article 38, § 3, quinquies de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs

Nr. 17 VAN MEVROUW van KESSEL C.S.

Art. 137bis (nieuw)

Een artikel 137bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 137bis. — Artikel 107, § 4, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd op 19 december 1939, wordt aangevuld met het volgende lid :

«De geldmiddelen toegewezen krachtens artikel 38, § 3, quinquies, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale

salariés, sont répartis, à partir de l'exercice 2001, entre des projets francophones et néerlandophones en proportion du nombre d'enfants de 0 à 12 ans donnant droit aux allocations familiales en vertu desdites lois et pouvant être considérés comme faisant partie de la communauté française ou flamande.

Les nombres en question sont établis annuellement par l'Institut national et communiqués au comité de gestion.»

Justification

En vertu de la loi-programme du 22 février 1998 portant des dispositions sociales, la cotisation patronale de 0,05% est, à partir du 1er janvier 1999, destinée au Fonds des équipements et services collectifs, instituée structurellement comme une cotisation assimilée à la cotisation de sécurité sociale.

Lors de la discussion en commission des Affaires sociales (doc. Chambre n° 1722/14-97/98, séance du 20 novembre 1998), la ministre des Affaires sociales de l'époque avait précisé qu'il fallait s'employer à rétablir l'équilibre entre les communautés en ce qui concerne l'affectation des fonds.

En commission, la ministre des Affaires sociales avait d'ailleurs souligné qu'en peu de temps, on était passé d'une proportion 80/20 à une proportion 60/40, soit 60% des moyens pour les projets francophones et près de 40% pour les projets néerlandophones.

Étant donné qu'il s'agit en l'occurrence d'une cotisation sociale, qui rapportera environ 1,5 milliard de francs belges en 2000 et qui est destinée au financement des services assurant l'accueil des enfants en dehors des horaires scolaires (2,5 à 12 ans), l'accueil des enfants malades entre 0 et 12 ans, l'accueil flexible d'enfants de 0 à 12 ans et l'accueil d'urgence d'enfants entre 0 et 3 ans, il est souhaitable qu'il y ait une répartition équitable de ces moyens entre les communautés.

Dans ce contexte, la répartition la plus objective est celle qui est basée sur le nombre d'enfants entre 0 et 12 ans appartenant à la communauté française ou flamande et donnant droit à des allocations familiales dans le régime des travailleurs salariés et des agents de l'État.

Étant donné qu'il n'est pas possible de rétablir l'équilibre en un jour, la répartition prévue dans le présent amendement s'appliquera à partir de l'année 2001, afin que l'Institut national puisse préparer les mesures au cours de l'année 2000.

zekerheid voor werknemers, worden vanaf het dienstjaar 2001 verdeeld over de Nederlandstalige, respectievelijk Franstalige projecten in verhouding tot de aantallen krachtens deze wet op kinderbijslag rechtgevende kinderen tussen 0 en 12 jaar die tot de Nederlandstalige, respectievelijk Franstalige Gemeenschap kunnen gerekend worden.

Bedoelde aantallen worden jaarlijks opgemaakt door de Rijksdienst en meegedeeld aan het beheerscomité.»

Verantwoording

Door de programmawet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen werd vanaf 1 januari 1999 de patronale bijdrage van 0,05% toegewezen aan het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten, structureel bevestigd als een met de sociale zekerheidsbijdrage gelijkgestelde bijdrage.

Bij de besprekking in de commissie voor Sociale Zaken (Stuk Kamer, nr. 1722/14-97/98, zitting van 20 november 1998) heeft de toenmalige minister van Sociale Zaken duidelijk gesteld dat op structurele wijze moet gestreefd worden naar het herstel van het evenwicht tussen de gemeenschappen wat de besteding van de geldmiddelen betreft.

In de commissie beklemtoonde de minister van Sociale Zaken overigens dat men op korte tijd is geëvolueerd van een verhouding 80/20 naar 60/40, zijnde 60% van de middelen voor Franstalige terreinprojecten en bijna 40% voor Nederlandstalige projecten.

Vermits het hier gaat om een sociale bijdrage, waarvan de opbrengst in 2000 ongeveer 1,5 miljard Belgische frank zal bedragen en bestemd is voor de financiering van diensten die instaan voor de buitenschoolse opvang (van 2,5 tot 12 jaar), voor de opvang van zieke kinderen tussen 0 en 12 jaar voor de flexible opvang van kinderen tussen 0 en 12 jaar en voor de noodopvang van kinderen tussen 0 en 3 jaar, is het wenselijk dat er een billijke verdeling van deze middelen zou zijn tussen de gemeenschappen.

In dit verband is de meest objectieve verdeling een die gebaseerd is op het aantal kinderen tussen 0 en 12 jaar die tot de Vlaamse, respectievelijk de Franstalige Gemeenschap behoren en rechtgeven op kinderbijslag in het werknemers- en ambtenarenstelsel.

Vermits het verder rechttrekken van de huidige ongelijke verdeling niet in één dag kan gebeuren, wordt in de in dit amendement beoogde verdeling voorzien vanaf het jaar 2001, zodat de Rijksdienst in het jaar 2000 de nodige schikkingen kan voorbereiden.

Ingrid van KESSEL.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Reginald MOREELS
Vincent VAN QUICKENBORNE.